

[Holger K. Nielsen]

Under alle omstændigheder opfordres regeringen til at gå i gang med systematiske overvejelser over, hvordan vi kan komme ud af den helt uholdbare situation – både socialt og samfundsøkonomisk – at så mange boliger står tomme, samtidig med at behovet for lejeboliger ikke er blevet mindre.

Svar (5/3 90):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Regeringen er meget opmærksom på, at det er vigtigt, at der sikres den bedst mulige udnyttelse af boligmassen. Jeg skal i den forbindelse henvise til den boligpolitiske redegørelse, som jeg på regeringens vegne afgav til Folketinget i oktober 1989. I redegørelsen er spørgsmålet om, hvordan den eksisterende boligmasse kan udnyttes bedre, behandlet indgående.

Ejeren af en helårsbolig, der bliver ledig, har – i kommuner, hvor boligreguleringslovens regler om benyttelse af boliger er gældende – pligt til at sørge for, at boligen fortsat benyttes til beboelse. Har en bolig været ledig i mere end 6 uger, skal ejeren foretage anmeldelse af den ledige bolig til kommunen. Hvis ejeren undlader at indgive anmeldelse til kommunen om den tomme bolig, kan han straffes med bøde. Jeg finder, at denne sanktionsmulighed er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af anmeldelsespligten.

Efter udløbet af fristen på 6 uger kan kommunen anviser en boligsøgende, som ejeren herefter er forpligtet til at udleje boligen til. Kommunen er om nødvendigt berettiget til at lade den anviste lejer indsætte i lejligheden ved fogdens hjælp. Der er således på dette område tillagt kommunen ganske store beføjelser, der kan gribe dybt ind i den ret, ejeren som udgangspunkt har til selv at disponere over sin ejendom.

Det er imidlertid op til kommunen, om den vil benytte sig af sin ret til at anviser boligsøgende til boliger, der har været ledige i mere end 6 uger. Ved afgørelsen heraf må bl.a. indgå en afvejning af hensynet til ejerens mulighed for at kunne disponere over sin ejendom i forbindelse med f.eks. et ønske om at sælge denne og nødvendigheden af at sikre boligens fortsatte anvendelse til helårsbeboelse af hensyn til boligsøgende i kommunen. Denne afvejning kan bedst foretages af kommunen, der kender de lokale forhold på boligmarkedet. I tilfælde, hvor

ejeren ikke opfylder sin anmeldelsespligt, har kommunen bl.a. gennem folkeregisteret mulighed for at finde frem til de tomme boliger. Den enkelte kommune må selv afgøre, hvor store ressourcer det er hensigtsmæssigt at anvende på denne opgave.

Jeg har i det hele fuld tillid til, at kommunerne kan administrere reglerne på en rimelig og hensigtsmæssig måde, og ser derfor ingen grund til at gribe ind i det kommunale selvstyre på dette område.

Uanset om der er tale om udlejningsboliger eller ejerboliger, er det dyrt at have en tom bolig stående. Ejerne har derfor en betydelig økonomisk interesse i at sørge for, at deres boliger er udlejede eller bliver benyttet på anden måde. Denne egeninteresse er den bedste garanti for, at det kun er et meget begrænset antal boliger, der uretmæssigt står tomme i længere tid.

Med hensyn til spørgerens tanker om, at der bør gives bedre muligheder for at omdanne tomme ejerboliger til almennyttige boliger, skal jeg bemærke, at der efter regeringens opfattelse ikke er behov for omdannelse af ejerboliger til almennyttige boliger. Der er i de senere år opført et betydeligt antal almennyttige boliger, samtidig med at ejerboligbyggeriet har været beskedent.

Spm. nr. S 570

Til *sundhedsministeren* (27/2 90) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes regeringen vil sikre, at besparelser og privatisering af dele af Rigshospitalets funktioner ikke går ud over patientbehandlingen og hygiejnen på hospitalet såvel på kort som på lang sigt?«

Begrundelse

Regeringens krav om besparelser og privatisering af dele af Rigshospitalets funktioner har givet store vanskeligheder, også hvad angår samarbejdet mellem ledelse og medarbejdere. Ansvar for, at Rigshospitalet er og forbliver et velfungerende sygehus, er sundhedsministerens.

Når spørgsmålet stilles, er det af hensyn til både den øjeblikkelige situation og hospitalets funktion på længere sigt. Besparelser kan på overfladen se positive ud i nuet, men give bagslag på længere sigt, hvis materiellet nedslides